

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1945 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 245, angående reglering av sockernärningen i riket m. m., såvitt propositionen hänvisats till bevillningsutskottet.

Genom en den 16 mars 1945 dagtecknad proposition, nr 245, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

1) besluta, att för tiden från och med den 1 februari 1946 till och med dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock senast den 31 januari 1947, rätt att till riket införa socker (tulltaxenummer 119 och 120) med av Kungl. Maj:t stadgade undantag icke skall tillkomma annan än staten eller den, åt vilken Kungl. Maj:t överlåter sådan rätt;

2) bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som må erfordras för upprätthållande av nu angivna ensamrätt; samt

3) medgiva, att avtal må träffas mellan staten och Svenska sockerfabriksaktiebolaget rörande sockertillverkningen m. m. i huvudsaklig överensstämmelse med vad föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört.

I propositionen har vidare föreslagits, att riksdagen måtte dels till »Kostnader i samband med sockerregleringen» å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1944/45 under nionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 22 000 000 kronor, dels ock till »Bidrag till lastnings- och lossningsanordningar för sockerbetor» å riksstaten för budgetåret 1945/46 under nionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 65 000 kronor. Propositionen har, vad angår anslagsfrågorna, hänvisats till jordbruksutskottet.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet upptagit den i anledning av propositionen väckta motionen II: 566 av herrar *Sundström* i Skövde och *Lövgren*, vari hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning om och förslag till enhetlig prissättning av Svenska sockerfabriksaktiebolagets på den inhemska marknaden saluförda produkter».

Vad angår de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Beträffande vad departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till stöd för förslaget angående reglering av sockernäringsen i riket får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll (s. 1—32 och 39—42). I propositionen omförmälda förslag till kontrakt mellan svenska staten och Svenska sockerfabriksaktiebolaget angående sockertillverkningen m. m. under tiden 1 augusti 1945—31 juli 1946 ävensom förbindelse till statens sockernämnd angående betarbetarlönerna 1945 samt bestridande av vissa på statens sockernämnd ankommande kostnader åtfölja detta betänkande såsom bilagor (*Bilaga 1 och 2*).

I motionen II: 566 har erinrats om att 1941 års bevillningsutskott till behandling upptagit frågan om en utjämning av detaljhandelspriserna å socker. Utskottet hade därvid understrukt angelägenheten av att Kungl. Maj:t ägnade detta spörsmål fortsatt uppmärksamhet och därvid sökte åstadkomma en skälig utjämning av försäljningspriserna å socker särskilt å sådana orter, där priserna befunes vara högre än som normalt tillämpades inom handeln med denna vara. Det vore anmärkningsvärt, att denna utskottets klart uttalade förväntan icke lett till något resultat, då det nu i stort sett torde råda samma ojämnhet i prissättningen på socker som år 1941. Det vore orimligt, att en statligt reglerad näring, som därjämte erhöle ett statligt stöd på 22 miljoner kronor, skulle tillämpa en metod för varans distribuering, vilken nödvändiggjorde prisskillnader på upp till 15 procent på exakt lika produkter. Sålunda utgjorde i december 1944 bitsockerpriset i Stockholm 66 öre, i Karlstad 71 öre och i Kiruna 76 öre. Lika väl som exempelvis tobaksvaror och margarin kunde säljas till samma priser i samtliga butiker, som förde dessa varor, borde det vara möjligt att åstadkomma en fraktutjämning i fråga om socker, som gjorde en enhetlig prissättning möjlig. Att detta skulle leda till en generell prishöjning på socker torde knappast vara att befara. Det funnes anledning antaga, att sockerbolaget mycket väl kunde bära den kostnadsökning, som en omläggning av distributionen till äventyrs kunde medföra. En förutsättningslös utredning rörande denna fråga borde äga rum.

Rörande detaljhandelspriserna å bitsocker har utskottet ur den av socialstyrelsen utgivna publikationen »Sociala meddelanden» (1945 nr 1) inhämtat följande uppgifter, avseende detaljhandelspriser i öre per kilogram för olika orter i riket under december 1944:

Stockholm	66	Jönköping	68	Västerås	69
Göteborg	68	Karlskrona	70	Örebro	68
Malmö	68	Karlstad	71	Avesta	69
Borås	68	Linköping	69	Falun	68
Eskilstuna	66	Lund	69	Kalmar	69
Gävle	66	Norrköping	68	Kiruna	76
Halmstad	70	Sundsvall	69	Kristianstad	69
Hälsingborg	69	Uppsala	70	Landskrona	68

Lidköping	69	Östersund	69	Ludvika	68
Luleå	71	Arvika	70	Lysekil	69
Motala	67	Bodafors	69	Markaryd	67
Nyköping	68	Degerhamn	70	Morastrand	70
Söderhamn	71	Ed	69	Ringarum	69
Södertälje	69	Filipstad	71	Simrishamn	68
Umeå	74	Gimo	70	Sundsvall sågv.-d.	72
Varberg	70	Gällivare o. Malm- berget	72	Tidaholm	69
Visby	76	Höör	69	Tingsryd	68
Vänernborg	69	Kisa	70	Töreboda	69
Västervik	71	Kramfors	75	Vilhelmina	74
Växjö	71			Värnamo	69
Ystad	69				

De i förevarande proposition framlagda förslagen angående reglering av sockernäringsen i riket innebära, att i huvudsak samma principer, som hittills tillämpats, skola gälla även för nästa tillverkningsår. Enligt dessa principer tillförsäkrar staten Svenska sockerfabriksaktiebolaget ensamrätt till import av socker, medan däremot bolaget åtager sig att inbjuda till teckning av kontrakt om sockerbetsodling i enlighet med av staten godkända grunder samt att ej låta odlare ingå betodlingskontrakt med det bestämda betpriset med mindre odlaren avlämnat förbindelse angående betarbetarlönerna. Bolaget åtnjuter för täckande av ett flertal kostnadsposter, däribland förräntning av bolagets eget kapital, visst i avtal med staten fastställt belopp för varje kilogram tillverkat råsocker. För övriga kostnadsposter, vilka ansetts svårare att på förhand bedöma, garanterar staten bolaget täckning. Bolaget är å sin sida gentemot staten redovisningsskyldigt för sina samtliga inkomster på grund av tillverkningen och försäljningen av socker och sirap samt vid sockertillverkningen erhållna biprodukter.

Vad angår de i propositionen framlagda förslagen har utskottet icke funnit anledning till erinran mot desamma och tillstyrker sålunda bifall till propositionen, såvitt densamma hänvisats till bevillningsutskottet.

I motionen II: 566 yrkas skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om skyndsamt utredning om och förslag till enhetlig prissättning av sockerbolagets på den inhemska marknaden saluförda produkter. Med anledning av detta yrkande får utskottet erinra om att frågan om en utjämning av detaljhandelspriserna å socker vid flera tillfällen och senast år 1941 varit föremål för riksdagens uppmärksamhet. Samma års bevillningsutskott framhöll sålunda, sedan utskottet tagit del av en av statens sockernämnd verkställd utredning rörande denna fråga, i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 18 angelägenheten av att Kungl. Maj:t ägnade detta spörsmål fortsatt uppmärksamhet samt därvid sökte åstadkomma en skälig utjämning av försäljningspriset å socker särskilt å sådana orter, där priset befundes vara högre än som normalt tillämpades inom handeln med denna vara. Av den i det föregående lämnade redogörelsen för detaljhandelspriserna å socker under december

Utskottet.

1944 å vissa orter framgår, att betydande olikheter härutinnan alltjämt förefinnas. Priserna variera sålunda mellan 66 och 76 öre för kilogram, innebärande en prisskillnad av 10 öre mellan billigaste och dyraste ort. Uppgifterna utvisa även, att en rätt betydande prisskillnad föreligger mellan vissa närbelägna orter. I likhet med 1941 års bevillningsutskott anser utskottet anlägget, att sådana ojämnheter i detaljhandelspriserna å socker i möjligaste mån elimineras. Utskottet förutsätter därför, att Kungl. Maj:t låter verkställa ytterligare utredning rörande denna fråga i syfte att utröna, i vad mån en sådan utjämning av nämnda priser kan åstadkommas. Däremot anser sig utskottet icke böra förorda skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet och avstyrker alltså bifall till motionärernas hemställan.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 245, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet,

1) besluta, att för tiden från och med den 1 februari 1946 till och med dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock senast den 31 januari 1947, rätt att till riket införa socker (tulltaxenummer 119 och 120) med av Kungl. Maj:t stadgade undantag icke skall tillkomma annan än staten eller den, åt vilken Kungl. Maj:t överlåter sådan rätt;

2) bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som må erfordras för upprätthållande av nu angivna ensamrätt; och

3) medgiva, att avtal må träffas mellan staten och Svenska sockerfabriksaktiebolaget rörande sockertillverkningen m. m. i huvudsaklig överensstämmelse med vad departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anförts; samt

B) att motionen II: 566 av herrar Sundström i Skövde och Lövgren icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 april 1945.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Elon Andersson, Sjödahll, friherre De Geer, Ekman*, Velander, Eklund, Robert Berg, Heüman och Wehtje*; samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Hogberg* i Malmö, *Björklund, Hammarlund, Olsson* i Gävle, *Falk, Jonsson* i Skedsbygd, *Karlsson* i Grängesberg och *Kristensson*.

*) Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Bilaga 1.

F ö r s l a g

till

K o n t r a k t

**mellan svenska staten och Svenska sockerfabriksaktiebolaget
angående sockertillverkningen m. m. under tiden 1 augusti
1945—31 juli 1946.**

Mellan svenska staten å ena sidan samt å andra sidan Svenska sockerfabriksaktiebolaget, i det följande benämnt bolaget, är följande överenskommelse träffad.

1 §.

Staten tillförsäkrar bolaget för nedan i 10 § omnämnda tid att annan än bolaget ej skall äga laglig rätt att till riket införa socker (tulltaxenummer 119 och 120).

Vad ovan sägs skall icke utgöra hinder för annan att företaga transitering, returfortullning eller uppläggning i frihamn eller å tullager eller provianteringsfrilager av nyss omnämnda vara; dock får å provianteringsfrilager upplagd sådan vara endast efter av Kungl. Maj:t för varje särskilt fall meddelat tillstånd disponeras annorledes än till fartygs proviantering i föreskriven ordning.

Vad i första stycket sägs gäller ej heller i avseende å vara, som införes i egentlig gränstrafik eller under sådana förhållanden, att tullfrihet för varan åtnjutes enligt annan bestämmelse i 5 § tulltaxeförordningen än den under s) upptagna eller enligt 6 eller 8 § samma förordning.

Utan hinder av vad ovan sägs äger staten rätt att till riket införa de myckenheter socker, som staten anser erforderligt anskaffa, varvid emellertid förutsättes, att försäljningen av sålunda importerat socker sker med anlitande av bolaget. Bolagets verksamhet med importsocker skall bedrivas såsom en från verksamheten enligt förevarande kontrakt fristående rörelse, reglerad genom särskilt avtal mellan staten och bolaget. De utgifter, som äro förenade med importvarans anskaffande (däri inräknat ränta å i denna rörelse investerat kapital), lagring, försäljning m. m., skola alltså icke ingå under statens garanti enligt 5 § här nedan, utan gäller angående dylika utgifter liksom rörande redovisning av de å importverksamheten uppkommande inkomsterna vad därom i särskild ordning överenskommes mellan staten och bolaget.

2 §.

Bolaget förbinder sig att inbjuda till teckning av kontrakt angående sockerbetsodling under år 1945 i enlighet med mellan bolaget och Sveriges betodlares centralförening överenskomna grunder samt under iakttagande tillika, att grundpriset för 100 kilogram sockerbetor med 16 procent sockerhalt skall utgöra 4 kronor 65 öre. Dessutom skall till odlare, som år 1945 tecknar kontrakt med Mörbylånga, Roma, Linköpings eller Lidköpings råsockerfabrik, utgå ett arealtillägg av 10 kronor för varje påbörjat halvt hektar odlade betor, dock att för odling, som ej överstiger ett kvarts hektar, arealtillägget skall utgå med allenast 5 kronor.

I betodlingskontrakten skall intagas en erinran om den mellan Kungl. Maj:t och Sveriges betodlares centralförening träffade överenskommelsen, att på hemställan av sagda förening må genom visst skiljemannaförfarande omprövning ske, huruvida höjning av betpriset kan anses motiverad med hänsyn till sådan stegring av kostnaderna för produktionen av betor, som innebär att förutsättningarna för det avtalade priset i någon mera betydande mån förändrats.

Bolaget åtager sig att iakttaga vad enligt nyssberörda skiljemannaförfarande må bli bestämt beträffande eventuell höjning av betpriset.

Vid teckning av betodlingskontrakt, avseende leverans till Lidköpings, Linköpings eller Mörbylånga råsockerfabrik, skola dock i fråga om täckningssättning och bidrag till järnvägsfrakter gälla i huvudsak samma grunder, som härom tidigare tillämpats.

3 §.

Bolaget förbinder sig att ej låta någon betodlare ingå eller övertaga betodlingskontrakt för 1945 med mindre betodlaren avlämnar en vederbörligen underskriven förbindelse, enligt bilagda formulär, angående betarbetarlönerna 1945 och bestridande av vissa kostnader. Samtliga sådana underskrivna förbindelser skola av bolaget, på anfordran, överlämnas till den i 7 § omförmälda nämnden.

Vad betodlare enligt § 2 i förberörda förbindelse är skyldig betala skall bolaget innehålla å den odlaren tillkommande betlikviden. Sålunda innehållna belopp har bolaget att, på anfordran, redovisa till nämnden.

4 §.

Bolaget är skyldigt att vid försäljning av socker och sirap samt vid sockertillverkning erhållna biprodukter tillämpa de priser och försäljningsvillkor, som av Kungl. Maj:t fastställas.

Finner bolaget att på grund av ändrade förhållanden eller eljest ändring bör ske i fråga om priser eller försäljningsvillkor, som nyss nämnts, har bolaget att med förebringande av erforderlig utredning göra anmälan därom hos Kungl. Maj:t.

5 §.

För räkenskapsåret 1 augusti 1945—31 juli 1946 är bolaget gentemot staten redovisningsskyldigt för sina samtliga inkomster på grund av tillverkningen och försäljningen av socker och sirap samt vid sockerframställningen erhållna biprodukter, och åtager sig staten att — med den inskränkning, som följer av bestämmelserna i 1 mom. här nedan — svara för täckning av bolagets för samma tillverkning och försäljning havda kostnader. Därvid skola särskilt följande grunder iakttagas.

1 mom. Statens garanti för täckning av bolagets kostnader omfattar icke kostnadsposterna underhåll, avskrivningar å fastigheter, maskiner och inventarier, skatter till stat och kommun, till bolagsstyrelsens fria disposition stående medel, avlöningar, pensioner, förbrukningsartiklar, omkostnader, körsel, vagnshyra, betfrö och försäkringar samt ej heller förräntning av bolagets eget kapital (vinst), utan skall bolaget självt täcka dessa kostnader mot det att bolaget äger tillgodoräkna sig ett belopp av 17,33 öre för varje under räkenskapsåret i fråga tillverkat kilogram råsocker. Sagda öretal blir bestående oavsett produktionens storlek.

Samtliga i närmast föregående stycke omförmälda poster skola omfatta enahanda utgifter som tidigare regelmässigt plägat hänföras till respektive kostnadspost, och äger bolaget alltså icke å konton, som falla under statsgarantien, överflytta vad som av bolaget tidigare plägat bokföras å i detta moments första stycke avsedda konton eller i övrigt till statsregleringens nackdel verkställa förskjutningar av kostnader av nu nämnt slag. Under avskrivningar skola innefattas samtliga anläggningsavskrivningar, som beröra sockerrörelsen, samt alltså jämväl sådana, som avse sirapstillverkningen, kolkranen, cisternvagnarna m. m. och vilka tidigare avförts före bokslutet å respektive konton.

Skulle före kontraktstidens utgång den 31 juli 1946 sådana förändringar beträffande en eller flera av i detta moment avsedda kostnadsposter inträda i pris- eller lönehänseende, som i fråga om höjning ej kunnat av bolaget rimligen undvikas och vilka sammanlagt medföra väsentlig stegring eller nedgång i summan av sagda kostnadsposter, skall efter påfordran av någondera parten förhandlingar mellan dem upptagas i syfte att åstadkomma härav föranledd skäligen jämkning av förenämnda belopp av 17,33 öre. Såsom exempel på sådan stegring eller nedgång, som nu avses, må nämnas, att därest socialstyrelsens allmänna levnadskostnadsindex ändras i sådan mån, att därigenom, jämlikt uppgörelse mellan svenska arbetsgivareföreningen och landsorganisationen eller i övrigt jämlikt gällande ramavtal, ändringar i rörliga lönetillägg skola vidtagas eller i sagda uppgörelse avsedda åtgärder eljest vidtagas, så bör härav betingad skäligen jämkning företagas i förenämnda summa av 17,33 öre.

I den mån sockertillverkningen så bedrives, att råsocker av sedvanlig typ ej erhålles såsom mellanprodukt, utan framställningen inriktas på annan vara av ena eller andra slaget, skall liksom hittills erforderlig omräkning verk-

ställas för fastställandet av den mängd råsocker, som skulle hava framkommit vid tillverkning enligt tidigare sedvanlig framställningsmetod.

I den mån under avtalstiden särskilda kostnader uppkomma på grund av beredskapslagring av socker och eventuell kvalitetsförsämring därvid, få dessa kostnader läggas utanför de i förevarande moment avsedda posterna och alltså omfattas av statsgarantien.

Det förutsättes, att den under 1940 tillämpade utdelningen till bolagets aktieägare ej får höjas.

2 mom. Beträffande de värden, vartill lager av bränsle och andra förnödenheter må upptagas i bokslutet den 31 juli 1946, skall gälla, att räkenskapsårets drift ej får påföras högre kostnader för respektive vara, än att bolaget kan — med antagande av att den utgående lagerbehållningen av varan till storleken sammanfaller med den ingående — åsätta ett dylikt normallager samma à-pris, som gällt för det ingående. Med ingående lager och lagervärden förstås här de, som förelågo den 1 augusti 1939. Vid sockerfabrikationen använd torv från av bolaget ägd mosse får debiteras socker rörelsen med högst gällande normalpris för varan eller, därest normalpris ej fastställts, med högst ett pris, som efter vederbörliga värme- och värdeberäkningar kan anses motsvara billigaste inköpspris för maskintorv.

Därest lagret av någon i detta moment avsedd vara den 31 juli 1946 till kvantiteten överstiger det ingående lagret den 1 augusti 1939, skall den överskjutande delen bokföras till den under räkenskapsåret genomsnittliga inköpskostnaden.

Där lagret av någon i detta moment avsedd vara den 31 juli 1946 understiger det den 1 augusti 1939 förefintliga normallagrets storlek, skall beträffande underskottet den s. k. rekonstruktionsprincipen tillämpas. Detta innebär i huvudsak, att för återanskaffning av den bristande lagerkvantiteten skall, i mellanhavandet mellan staten och bolaget enligt detta kontrakt, genom belastning av årets drift avsättas så stort belopp, att det — med utgångspunkt från å ena sidan det vid bokslutstillfället gällande dagsvärdet å varan och å andra sidan det ingående bokförda à-priset å normallagret — förslår för lagrets återuppbyggande till normalkvantiteten. Av vad sålunda avsatts, här benämnt förnödenhetens *rekonstruktionsfond*, får bolaget varken under eller efter kontraktstiden tillgodogöra sig mer än högst vad som motsvarar det belopp, som bolaget den 1 augusti 1939 — med utgångspunkt från å ena sidan det sist sagda dag gällande dagsvärdet å varan och å andra sidan det ingående bokförda à-priset — ägde såsom lagerreserv sagda dag i normallagret för varan. Vad rekonstruktionsfonden härutöver innehåller får, under iakttagande av vad nedan sägs, användas — förutom till statsregleringens gottskrivande under avtalstiden för det fall, att rekonstruktionsfonden vid prisfall å varan nedgår under året — allenast för återställning av lagret. I syfte att återanskaffningen ej sker till högre värden än nödigt är, skall bolaget rörande återanskaffningen samråda med statens sockernämnd eller annat av Kungl. Maj:t utsett organ. Det åligger bolaget att, vid anfordran, till staten överlämna vad av rekonstruktionsfond ej åtgått för vederbör-

lig återställning av lagret. Därest bolaget på något av kontona brännmaterialier och emballage har brist i normallagret men utanför normallagret har förråd av eller kontrakt på ersättnings- eller surrogatvaror, som bolaget måst anskaffa för att trygga försörjningen av på dessa konton förda varuslag, är bolaget berättigat att nedskryva dessa varor till en prisnivå, som motsvarar bolagets bokföringspris å i normallagret ursprungligen ingående varor, därvid hänsyn skall tagas till ersättningsvarornas användningseffekt i bolagets drift respektive försäljning, men skola dessa därefter anses ingå i normallagret och hänsyn till dem alltså tagas vid fastställande av rekonstruktionsfondens belopp. Nedskrivning må dock ej ske å större kvantitet än som efter nyss angiven omräkning erfordras för utfyllnad av normallagret. — Därest enighet ej ernås mellan statens sockernämnd och bolaget rörande de i detta stycke omförmälda dagsnoteringarna å förnödenheter eller mellan det statliga organet och bolaget rörande villkoren i övrigt för ett verkställande efter kontraktstidens utgång av lageråterställningen, skall dylik tvistefråga avgöras av skiljemän enligt lag.

3 mom. Beträffande värdesättningen å lager av råsocker och raffinad skall — oberoende av vad därom må tillämpas i bolagets i dess förvaltningsberättelse intagna bokslut — följande lända till efterrättelse i mellanhavandet mellan staten och bolaget enligt detta kontrakt. Å ena sidan skall under räkenskapsåret 1945/46 såsom inkomst, för vilken bolaget gentemot staten är redovisningsskyldigt, räknas ett belopp, som motsvarar vid räkenskapsårets utgång kvarvarande lager av råsocker och raffinad, värderat till vid sagda tillfälle gällande försäljningspris å socker, efter avdrag av *dels* eventuellt förekommande sockerskatt och *dels* försäljningskostnader och beträffande kvarvarande råsocker jämväl raffineringkostnader. Å andra sidan skall under nyss sagda räkenskapsår såsom kostnader, för vilka staten gentemot bolaget lämnar garanti, räknas *dels* det belopp, vartill sockerlagret vid räkenskapsårets ingång varit bokfört, *dels* ock ett belopp, avsett för åternedskrivning av det på ovan angivet sätt beräknade värdet å utgående sockerlager, vilket belopp i krontal angivet skall motsvara den reserv, som bolaget den 31 juli 1939 ägde i sitt då förefintliga lager av råsocker och raffinad. Först sedan hänsyn på nu angivet sätt tagits till lagervärdesättningen å sockerlagret, skall den bolaget enligt 1 mom. här ovan tillkommande vinsten få framkomma. Staten garanterar vidare bolaget att beträffande utförsäljning av det vid avtalets utgång kvarvarande sockerlagret få tillämpa samma pris, som det vid sagda tidpunkt gällande försäljningspriset å socker.

Vid kontraktsårets utgång förefintligt lager av melass upptages i mellanhavandet mellan staten och bolaget till det för kontraktsåret av Kungl. Maj:t fastställda försäljningspriset å melass. Staten garanterar bolaget att till sagda pris få avyttra det lager av melass, som vid kontraktsårets utgång överstiger ett till 2 500 ton beräknat normallager, därvid förutsattes, att avsättningen av sagda överskottslager genom statens försorg så ordnas, att den ej intränger på bolagets regelmässiga avsättning å den svenska marknaden.

4 mom. I mellanhavandet mellan staten och bolaget enligt detta kontrakt skall det överskott av betmassa och annan torrsubstans, som uppkommer genom återtagning av press- och diffusionsvatten och som betodlarna sålunda icke äro kontraktsenligt berättigade att köpa, icke räknas bland de sockerörelsens biprodukter, som redovisas i sockerörelsen.

5 mom. Under statens garanti må inräknas dels det verkligt förekommande nettoräntebeloppet, dock icke beträffande ränteutgifter för sockerimporten, dels ock å räkenskapsåret belöpande ränta efter 4 procent å kapitalbeloppet den 1 augusti 1939 av bolagets självriskfonder, vilket räntebelopp ej ingår bland de i 1 mom. ovan avsedda kostnaderna.

Internräntor inom bolaget beräknas efter en räntesats av 4 procent såväl då fråga är om ränteinkomst till sockerörelsens förmån som till dess belastning.

6 mom. Den omständigheten att staten svarar för täckning av bolagets kostnader för sockertillverkningen får ej föranleda bolaget till mindre omständighet än eljest i avseende å utgifters vidkännande och företagets ekonomiska bedrivande i övrigt, och åligger det alltså bolaget att, utan efterlättande av driftens planmässighet och företagets rationella bedrivande, iakttaga all nödig sparsamhet i avseende å utgifter av skilda slag och beträffande bedrivandet av dess verksamhet överhuvud taget.

7 mom. Skulle vid avtalstidens utgång kvarstå något under statens garanti ingående kostnadsbelopp, varför täckning ej under avtalstiden av bolaget erhållits, och träffas ej mellan staten och bolaget särskild uppgörelse om beloppets täckning, har staten att till bolaget omedelbart vid avtalets utgång utgiva vad sålunda återstår. Om å andra sidan det belopp, som bolaget erhållit i redovisningspliktiga inkomster, skulle vid avtalstidens utgång överstiga vad som omfattas av statens garanti, är bolaget skyldigt att, därest annan uppgörelse ej träffas, till staten likaledes omedelbart utgiva det sålunda överskjutande beloppet.

8 mom. Utöver de i detta kontrakt angivna grunder äger Kungl. Maj:t att med bolaget träffa överenskommelse i avseende å närmare bestämmelser om täckning av bolagets kostnader och redovisning av dess inkomster.

6 §.

Vid försäljning av socker är bolaget skyldigt att följa samma grundsatser som hittills i detta hänseende av bolaget tillämpats för försäljning till leveransdagens pris.

Bolaget skall driva sin verksamhet på ett lojalt sätt och så att icke annans intresse obehörigen skadas.

7 §.

Bolagets verksamhet i vad den beröres av detta kontrakt står under tillsyn av en utav Kungl. Maj:t tillsatt nämnd (statens sockernämnd).

Nämnden äger att av bolaget erhålla de uppgifter och taga del av det material, som den anser erforderligt för tillsynens utövande.

Vad i detta kontrakt sägs om nämnden skall, därest Kungl. Maj:t uppdrager åt annan statlig myndighet att ombesörja här avsedda uppgifter, gälla sagda myndighet.

8 §.

I frågor rörande tillämpningen av bestämmelserna i 5 § detta kontrakt rörande bolagets redovisningsskyldighet för sina inkomster ävensom statens åtagande att svara för täckning av bolagets kostnader äger nämnden företräda staten. Uppstår i sådan fråga meningsskiljaktighet mellan nämnden och bolaget skall nämnden, därest bolaget det begär, underställa frågan Kungl. Maj:t. Innan Kungl. Maj:t fattar ståndpunkt i sålunda uppkommen tvistefråga, åligger det Kungl. Maj:t att inhämta utlåtande i frågan hos en särskild delegation, bestående av tekniskt och ekonomiskt erfarna, opartiska och sakkunniga personer, utsedda på sätt i lagen om skiljemän sägs. Att vissa tvistefrågor kunna hänskjutas till avgörande genom skiljemän, därom är bestämt i 5 § 2 mom. tredje stycket.

Rörande nämndens verksamhet i övrigt meddelar Kungl. Maj:t närmare föreskrifter.

9 §.

Vad i detta kontrakt stadgas innebär ej inskränkning i de befogenheter, som enligt lag och författning må tillkomma Kungl. Maj:t i avseende å bolaget och dess verksamhet.

10 §.

Detta kontrakt gäller för tiden från och med den 1 augusti 1945 till och med den 31 juli 1946 eller, i den mån av vissa av bestämmelsernas avfattning uttryckligen det framgår, jämväl tills vidare för tid efter sist sagda dag.

Allmänna uttalanden från förhandlingarna.

1. Det har förutsatts, att uttalandet överst å s. 28 i prop. nr 212/1941 skall gälla även beträffande nya avtalstiden (se ock näst sista stycket å s. 40 i prop. nr 195/1944).

2. Rörande de närmare villkoren för sådan sockerimport, som avses under 1 § fjärde stycket, förutsättes, att mellan Kungl. Maj:t och bolaget här-om ingånget avtal och därvid gjort förhandlingsuttalande fortfarande skola gälla.

3. Det har vid beräklandet av det i 5 § 1 mom. avsedda beloppet av 17,33 öre förutsatts, att nuvarande kvaliteter å socker i huvudsak bibehållas oförändrade.

F ö r b i n d e l s e
till
statens sockernämnd
angående betarbetarlönerna 1945 samt bestridande av vissa på
statens sockernämnd ankommande kostnader.

§ 1.

Undertecknad, här nedan kallad betodlaren, förbinder sig gentemot statens sockernämnd att vid användning under 1945 av lejd arbetskraft för sockerbetors skötsel eller upptagning — där ej gällande kollektivavtal om dylikt arbete är tillämpligt eller betarbetaren eljest av betodlaren erhåller ersättning enligt de i kollektivavtalet stadgade bestämmelserna — iakttaga följande:

1) I fråga om *sommarskötseln* skall för omsorgsfullt och enligt givna föreskrifter utfört arbete utgå ersättning enligt följande grundpris:

	Per 100 sträck- famnar	Per 1 000 meter
För första hackningen	28 öre	157 öre
» gallringen	87 »	488 »
» hackningen närmast efter gallringen.....	47 »	264 »
» varje av arbetsgivaren påfordrad annan hackning.	23 »	129 »

dock att, därest ingen hackning sker före gallringen, priset för den senare höjes till 105 öre per 100 sträckfamnar (589 öre per 1 000 meter).

Arbetaren garanteras utförande av minst tre arbetsmoment vid sommarskötseln av sockerbetor. Därest allenast gallring utan föregående hackning och hackning närmast efter gallring förekomma, räknas det förra arbetsmomentet som två och betalas med 111 öre per 100 sträckfamnar (623 öre per 1 000 meter).

Därest tidsperioden mellan avslutandet av hackning närmast efter gallring och påbörjandet av nästföljande hackning utsträcker längre än tre veckor, utgår för den senare hackningen ett tillägg av 2 öre per 100 sträckfamnar (11,2 öre per 1 000 meter).

2) Ovanstående är ett grundpris, vartill på grund av plantantalet tillägg eller avdrag utgår enligt följande tabell.

a) Tillägg:

Vid plantantal per 6 400 sträck- famnar om	Utgår tillägg med kronor	Vid plantantal per 1 000 meter om	Utgår tillägg med öre
39 000	1·50	3 420	13·2
40 000	3·00	3 510	26·3
41 000	4·50	3 600	39·5
42 000	6·00	3 680	52·6
43 000	7·50	3 770	65·8
44 000	9·00	3 860	78·9
45 000	10·50	3 950	92·1
46 000	12·00	4 030	105·3
47 000 (12·00 — 1·50=) ...	10·50	4 120	92·1
48 000 (12·00 — 3·00=) ...	9·00	4 210	78·9
O. S. V.		O. S. V.	

b) Avdrag:

Vid plantantal per 6 400 sträck- famnar om	Verkställes avdrag med kronor	Vid plantantal per 1 000 meter om	Verkställes avdrag med öre
37 000	1·50	3 250	13·2
36 000	3·00	3 160	26·3
35 000	4·50	3 070	39·5
34 000 (4·50 + 3·00=)	7·50	2 980	65·8
33 000 (4·50 + 3·00 + 3·00=)	10·50	2 890	92·1
O. S. V.		O. S. V.	

För 38 000 plantor per 6 400 sträckfamnar (= 3 330 plantor per 1 000 meter), vilket erhålles vid ett avstånd mellan plantorna i raden på 25 cm, utgår ej tillägg eller avdrag.

Därest stark torka eller andra ogynnsamma betingelser för fröets groning förelegat, hästhackningen blivit mindre omsorgsfullt utförd, plantbeståndet genom oväder blivit decimerat, eller om jorden är avsevärt bemängd med svårare ogräs, framförallt kvickrot, skall avdrag från likviden enligt grundprisberäkningen ej förekomma.

Tillägg till, respektive avdrag från grundpriset, beroende av plantantalet, göres vid slutlikviden för sommarskötseln.

Som underlag för eventuellt avdrag inestår utav ersättningen för gallringen 15 procent tills slutlikvid sker.

Räkning av plantantal utföres för varje arbetare för sig och efter dennes sista hackning och skall ske å 4 sträckor per gallrade 6 400 sträckfamnar om vardera 40 sträckfamnar (respektive å 4 sträckor per gallrade 11 000 meter om vardera 100 meter). Denna räkning, som utföres å sträckor representande det genomsnittliga gallringsresultatet, lägges till grund för uträkningen av tillägg, respektive avdrag.

Vid beräkning av plantantal skola dubbelplantor ej medräknas.

3) Om jorden — å fältet i sin helhet eller delar därav — är avsevärt bemängd med svårare ogräs, speciellt kvickrot, höjes grundpriset allt efter graden av därav följande svårigheter vid gallrings- och hackningsarbetet från 5 till 30 procent.

Tillägg till grundpriset skall icke utgå vid allmänneligen förekommande ogräsbestånd.

4) För *upptagning*, innefattande att betorna skola omsorgsfullt avblastas, väl rengöras från jord och smårötter och samlas i högar på förut väl rengjord plats samt högarnas täckande med blast, skall utgå ackord med minst följande belopp:

Vid plantantal per 6 400 sträckfamnar om	Per 400 sträck- famnar med kronor	Per 1 000 meter med kronor
38 000 och därunder	8—	11·23
39 000	8·10	11·37
40 000	8·20	11·51
41 000	8·30	11·65
42 000	8·40	11·79
43 000	8·50	11·93
44 000	8·60	12·07
45 000	8·70	12·21
46 000 och däröver	8·80	12·35

Ovanstående priser gälla för upptagning, verkställd under tiden 25 oktober —9 november.¹ För upptagning, verkställd före den 25 oktober,² sker avdrag med 55 öre per 400 sträckfamnar (respektive 77 öre per 1 000 meter) samt för upptagning, verkställd från och med den 10 november³ tillägg med 1 krona 30 öre per 400 sträckfamnar (respektive 1 krona 82 öre per 1 000 meter).

Arbete under ovan angivna tidsperioder betalas således med de för var och en av dem fastställda priserna, dock med iakttagande av att — därest för arbetare, som fullgjort åtaget arbete eller, där icke överenskommelse om viss areal träffats, kvarstannat tills skörden på egendomen är slut samt för arbetare, som efter avtalsenlig uppsägning avflyttat från egendomen den 1 november, den genomsnittliga ersättningen för hela upptagningstiden understiger 8 kronor per 400 sträckfamnar (respektive 11 kronor 23 öre per 1 000 meter) — utfyllnad skall ske till sist nämnda belopp.

Därest levnadskostnadsindex under år 1945 uppgår till minst 249, skall från samma tid, som motsvarande indextillägg utgår enligt gällande kollektivavtal mellan Svenska lantarbetsgivareföreningen och Svenska lantarbetarförbundet (riksavtalet för jordbruket), ett tillägg till upptagningspriserna utgå med 25 öre per ruta om 400 sträckfamnar (respektive 35,1 öre per 1 000 meter).

¹ I Östergötland och Västergötland under tiden 15—25 oktober.

² I Östergötland och Västergötland före den 15 oktober

³ I Östergötland och Västergötland från och med den 26 oktober.

5) Till arbetare, som i enlighet med föreskrifterna under 4) här ovan antingen utfört åtaget arbete med upptagningen av sockerbetor å överenskommen areal, dock minst 3 200 sträckfamnar (5 500 meter), eller — där uppgörelse om viss areal ej föreligger — upptagit minst samma areal, skall för verkställt upptagningsarbete — utöver ackordet — utgå en särskild ersättning (kvantitetstillägg). För varje fullt 1 000-tal kilogram per hektar, varmed skörden å egendomen överstiger 28 000 kilogram avräknade sockerbetor per hektar, utgör kvantitetstillägget 8 öre per 400 sträckfamnar (11,2 öre per 1 000 meter). Därest arbetare genom styrkt sjukdom eller annat laga förfall är förhindrad att slutföra åtaget upptagningsarbete, skall kvantitetstillägget utgå i proportion till upptagen areal.

För den areal, där plantantalet enligt gårdens före upptagningen verkställda uppmätning överstiger 46 000 per 6 400 sträckfamnar (4 030 per 1 000 meter), skall upptagare — därest arbetsgivaren påfordrat större plantantal än det nämnda — vara berättigad till en extra ersättning av 50 öre per 400 sträckfamnar (70,2 öre per 1 000 meter).

Anm. Kvinnliga arbetare, som å egendomen utföra annat fortlöpande arbete, ha rätt till eventuellt kvantitetstillägg oavsett omfånget av upptagningsarbetet.

6) Betodlaren skall senast inom tre veckor, sedan kampanjen avslutats vid vederbörande fabrik, per post översända kvantitetstillägget till arbetare, som är bosatt å annan ort, därest arbetaren framställer begäran härom och uppgiver fullständig adress.

Betodlaren förbinder sig att, sedan leveransen av sockerbetor för året avslutats, för betarbetare, som så påfordrar, förete skriftlig, av svenska sockerfabriksaktiebolaget tillhandahållen uppgift å sin medelskörd av sockerbetor under året.

7) Erhåller betarbetaren icke ersättning enligt bestämmelserna här ovan under 1)–6), är betodlaren pliktig att, där han ej inom viss av statens sockernämnd förelagd tid styrker sig hava till betarbetaren betalat vad som felas, efter anmodan av nämnden utgiva ett belopp, motsvarande den felande ersättningen jämte 5 % årlig ränta därå, att av nämnden disponeras enligt av Kungl. Maj:t meddelade föreskrifter.

§ 2.

Tillika förbinder sig betodlaren att till täckande av kostnader, som statens sockernämnd har att bestrida, under 1945 till nämnden erlægga en avgift av intill 4 kronor för varje uppmätt hektar av odlarens sockerbetsodling sagda år. Avgiften, vilkens närmare belopp fastställs av Kungl. Maj:t, skall innehållas å betodlaren tillkommande betlikvid. För del av hektar reduceras avgiften i proportion till arealen.

§ 3.

Twister om tolkningen och tillämpningen av denna förbindelse — däri inbegripet avgörande, huruvida och i vad mån ersättningsskyldighet enligt

§ 1 mom. 7 föreligger — skola avgöras enligt gällande lag om skiljemän, med iakttagande att skiljemännen skola vara tre, varav en utses av styrelsen för Sveriges betodlares centralförening och en av styrelsen för Svenska lantarbeträrförbundet samt den tredje (ordföranden) av Kungl. Maj:t.
